

Prof. dr hab. Elżbieta Laskowska

Bydgoszcz, 17.09.2018

Katedra Dziennikarstwa, Nowych Mediów

i Komunikacji Społecznej

Uniwersytet Kazimierza Wielkiego

w Bydgoszczy

Uniwersytet Wrocławski Dziekanat Wydziału Filologicznego (6)		
Wpłynęło do WF	19 -09- 2018	ZałącznikId
Wpl. do jedn. org.	Date	Symbol
Znak sprawy		

Recenzja

rozprawy doktorskiej

mgr Kamila Olendra

Wartości w języku polskich ugrupowań politycznych w Internecie

w okresie kampanii wyborczej i po wyborach w 2015 r.

Już sam tytuł rozprawy zachęca do lektury badaczy komunikacji, politologów, duże grono osób zainteresowanych naukami humanistycznymi i społecznymi. Praca dotyczy z jednej strony języka polityki, z drugiej języka wartości. Materiał stanowią teksty internetowe, mające wielu odbiorców. Należy zatem założyć, że nadawcy tychże tekstów starają się tak je ukształtować, by ich odbiór był przekonujący, zwłaszcza że część tekstów pochodzi z okresu kampanii wyborczej. Perswazyjność jednak tekstów politycznych to cecha charakterystyczna nie tylko w kampanii wyborczej, ale także po niej, jako że polityczni nadawcy do wyznawanych przez siebie wartości przekonują nieustannie.

Autor rozpoczyna od wprowadzenia czytelnika w temat. W rozdziale 1. w umiejętny sposób wiąże pojęcia *język polityki* i *język wartości*. Opiera się tutaj na dobrze rozpoznanej literaturze przedmiotu, odwołując się do istniejących ujęć

badawczych. Dalsza część pracy (rozdział 2.) poświęcona jest mediom społecznościowym, co uzasadnione jest wybranym do zbadania materiałem. Lektura kolejnego rozdziału (3.) wprowadza czytelnika w koncepcje komunikacji w ujęciu konstruktywistycznym, co zostaje wykorzystane w rozdziale metodologicznym. Tu Autor dość dokładnie opisuje przyjętą metodologię oraz sposób postępowania badawczego. Bardzo ciekawym zabiegiem jest podział materiału na dwa przedziały czasowe: okres kampanii wyborczej oraz okres po wyborach. Pozytywnie oceniam też uwzględnianie w analizie zarówno partii parlamentarnych, jak i pozaparlamentarnych. Szkoda jedynie, że Autor nie wyjaśnił motywów pominięcia w analizie tekstów Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Kluczową część pracy stanowi rozdział 5.: *Język polskich partii politycznych w Internecie a aspekty aksjologiczne – wyniki badań*. Zwraca uwagę fakt, że aspekty aksjologiczne zostały ukazane na szerokim tle, co pozwala na obserwację obszarów tematycznych – właściwych poszczególnym partiom. Autor przygląda się zarówno wspólnym elementom – charakterystycznym dla języka polityki w ogóle, ale także leksyce unikatowej, wskazującej na swoistość poszczególnych partii. Jeden z podrozdziałów wskazuje na elementy aksjologiczne, opisane za pomocą narzędzi właściwych dla przyjętej przez Autora metodologii. Wskazane zostały: liczba wystąpień w korpusie, status (cztery możliwości: wartość, opozycja, wyrażenie ważne na poziomie dyskursów, wyrażenie ważne na poziomie interdyskursu), nacechowanie (pozytywne, negatywne, neutralne), program komunikacji (programy przyjęte według koncepcji Michała Fleischera) oraz koncept (według tego samego ujęcia). Dla każdej partii elementy te zostały wskazane oddzielnie, co pozwoliło na ciekawe porównania. Szczególną uwagę zwraca symbolika kolektywna, wskazująca na priorytety aksjologiczne poszczególnych

ugrupowań politycznych. Zestawienie (na s.202) pokazuje to w sposób bardzo przekonujący.

Jeden z podrozdziałów pracy poświęcony jest obrazowi uchodźców w poszczególnych korpusach. Autor pokazuje, w jaki sposób leksyka związana z analizowanym tematem pojawiła się w poszczególnych miesiącach badanego okresu okołowyborczego. Ponadto uwzględnione zostały poszczególne formacje polityczne, co pozwoliło na wnioski, niekoniecznie zgodne z powierzchowną obserwacją wypowiedzi politycznych, np. „Najbardziej wstrzemięźliwe w ocenie sytuacji są Prawo i Sprawiedliwość oraz Sojusz Lewicy Demokratycznej” (s. 212).

Autor nawiązuje do tradycyjnego podziału orientacji politycznych na prawicę i lewicę, wprowadza jednak inne podziały. Jednym z nich jest rozróżnienie lokalizmu i globalizmu, drugim „orientacja społeczno-rynkowa” (s. 220 i nn.). Wskazane kryteria pozwoliły umieścić poszczególne orientacje polityczne na czytelnych wykresach (s.226 i 228). Tę część pracy uważam za bardzo wartościową poznawczo. Być może w dalszych badaniach Autor opíše jeszcze inne – poza wskazanymi orientacje.

Konkluzja

Recenzowaną pracę oceniam pozytywnie i wnioskuję o dopuszczenie jej do publicznej obrony.

Elżbieta Laskowska

